

25/4/20

Θεώρημα (1) Έστω $\vec{F} = M\hat{i} + N\hat{j} + P\hat{k}$ ένα διανυσματικό πεδίο με συνεχείς συνιστώσες σε ένα ανοικτό χωρίο D . Υπάρχει μια διαδρομή ανταν ℓ τέτοια ώστε:

$$\vec{F} = \vec{\nabla} \ell = \frac{d\ell}{dx} \hat{i} + \frac{d\ell}{dy} \hat{j} + \frac{d\ell}{dz} \hat{k}$$

Αν και μόνο αν για όλα τα σημεία A, B του D το $\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r}$ δεν εξαρτάται από τη

διαδρομή που ακολουθούμε για να μεταβούμε από το A στο B .

(2) Αν είναι ανεξίτη τις διαδρομές

$$\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = \ell(B) - \ell(A)$$

Απόδειξη: Γνωρίζουμε ότι $\vec{F} = \vec{\nabla} \ell = \frac{d\ell}{dx} \hat{i} + \frac{d\ell}{dy} \hat{j} + \frac{d\ell}{dz} \hat{k}$

και έστω ότι ακολουθούμε τη καμπύλη $\vec{r} = x\hat{i} + y\hat{j} + z\hat{k}$

Ανταλλά

$$\vec{F} \cdot d\vec{r} = \vec{\nabla} \ell (dx\hat{i} + dy\hat{j} + dz\hat{k}) = \frac{d\ell}{dx} dx + \frac{d\ell}{dy} dy + \frac{d\ell}{dz} dz = d\ell$$

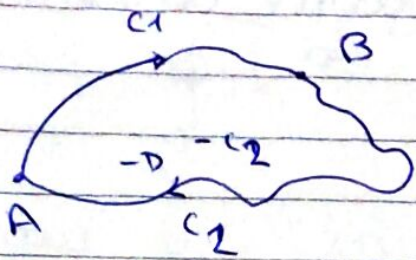
Τέλος
$$W = \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = \int_A^B d\ell = \ell(B) - \ell(A)$$

Άμεση συνέπεια είναι το εξής:

Θεώρημα: Για ένα κλειστό βρόχο/διαδρομή D
 $\oint \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0 \Leftrightarrow \vec{F}$ συντηρητικό

Απόδειξη: α) Πρωγίζουμε ότι $\oint \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0$. Έστω 2

τυχαία σημεία A και B στο χώρο και 2 διαδρομές
 όπως γίνονται στο σχήμα:

Πρωγίζουμε ότι:

$$\oint_C \vec{F} \cdot d\vec{r} = \int_{C_1} \vec{F} \cdot d\vec{r} + \int_{C_2} \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \int_{C_1} \vec{F} \cdot d\vec{r} = - \int_{C_2} \vec{F} \cdot d\vec{r} \quad , \text{ δηλαδή ανεξαρτησία}$$

διαδρομής

Άρα το \vec{F} συντηρητικό πεδίο

β) Αν το \vec{F} είναι συντηρητικό:

$$\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = \phi(B) - \phi(A)$$

Διπλάσι από το σχήμα

$$\oint \vec{F} \cdot d\vec{r} = \int_{C_1} \vec{F} \cdot d\vec{r} + \int_{C_2} \vec{F} \cdot d\vec{r} = \phi(B) - \phi(A) + \phi(A) - \phi(B) = 0$$

Σημείωση $\vec{F} = \nabla \phi \Leftrightarrow \vec{F}$ συντηρητικό $\Leftrightarrow \oint_C \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0$

Εύρεση του δυναμικού

Είναι προφανές πως αν γνωρίζουμε τη συνάρτηση δυναμικού ϕ απλά αρκεί να βρούμε το πεδίο \vec{F} , δηλαδή

$$\vec{F} = \vec{\nabla} \phi = \frac{d\phi}{dx} \hat{i} + \frac{d\phi}{dy} \hat{j} + \frac{d\phi}{dz} \hat{k}$$

Γνωρίζοντας το \vec{F} μπορούμε να βρούμε το πεδίο ϕ ?

Παράδειγμα: Για ένα διανυσματικό πεδίο

$$\vec{F} = M\hat{i} + N\hat{j} + P\hat{k} \text{ υπάρχει συνάρτηση } \phi$$

διαφορίστου ώστε $\vec{F} = \vec{\nabla} \phi$ αν και μόνο αν $Mdx + Ndy + Pdz = d\phi$ (τέλειο διαφορικό ή ακριβώς μορφή)

Παρατήρηση: Ισοδύναμα μπορούμε να δείξουμε ότι:

$$\frac{\partial P}{\partial y} = \frac{\partial N}{\partial z}, \quad \frac{\partial M}{\partial z} = \frac{\partial P}{\partial x}, \quad \frac{\partial N}{\partial x} = \frac{\partial M}{\partial y}$$

Απόδειξη: Αν υπάρχει το πεδίο ϕ έχουμε $Mdx + Ndy + Pdz = \frac{d\phi}{dx} dx + \frac{d\phi}{dy} dy + \frac{d\phi}{dz} dz = d\phi$

Παραδοί, $\frac{d\phi}{dx} = M$ ή $\frac{d^2\phi}{dydx} = \frac{dM}{dy}$

Επίσης $\frac{df}{dy} = N$ ή $\frac{d^2f}{dx dy} = \frac{dN}{dx}$ εξαιτίας της συνέχειας.

$$\frac{d^2f}{dx dy} = \frac{d^2f}{dy dx} \Leftrightarrow \frac{dN}{dy} = \frac{dM}{dx} \text{ και όμοια για τις υπόλοιπες}$$

Το ανώτερο γογο χρειάζεται το θεώρημα Stokes
Ανταδύ

$$\oint \vec{F} \cdot d\vec{r} = \iint_S \vec{\nabla} \times \vec{F} \cdot \hat{n} \, d\sigma, \quad \hat{n}: \text{μοναδιαίο} \\ \text{κάθετο διάνυσμα} \\ \text{στην επιφάνεια}$$

και την ταυτότητα $\vec{\nabla} \times \vec{\nabla} f = 0$

Παρατήρηση: Στην ουσία πρέπει να βρούμε αντί
μα συντα f τέτοια ώστε:

$$\frac{df}{dx} = M, \quad \frac{df}{dy} = N, \quad \frac{df}{dz} = P$$

Παράδειγμα: Να υπολογίσετε το ολοκλήρωμα:
 $\int_{(1,1,1)}^{(2,3,-1)} (y \, dx + x \, dy + 4 \, dz)$

Λύση:

$$\text{Θεωρούμε } \vec{F} = y\hat{i} + x\hat{j} + 4\hat{k} = M\hat{i} + N\hat{j} + P\hat{k}$$

$$\frac{dM}{dy} = \frac{dN}{dx} = 0 \quad 1=1, \quad \frac{dM}{dz} = \frac{dP}{dx} = 0$$

$$\frac{dN}{dz} = \frac{dP}{dy} = 0 \quad \text{άρα υπάρχει } f: \vec{F} = \vec{\nabla} f$$

$$\frac{df}{dx} = M \Rightarrow \frac{df}{dx} = y \Rightarrow f = xy + g(y, z)$$

$$\frac{df}{dy} = x + \frac{dg}{dy} = x \Rightarrow g = g(z)$$

$$\frac{df}{dz} = N \Rightarrow \frac{dg}{dz} = 4 \Rightarrow g = 4z + c$$

Τελικά : $f = xy + 4z + c$

$$\int_{(1,1,1)}^{(2,3,-1)} (y dx + x dy + 4 dz) = f(2,3,-1) - f(1,1,1) =$$
$$= (2 \cdot 3 - 4 + c) - (1 + 4 + c) = -3$$

Παράδειγμα: Να δείξετε ότι το $\vec{F} = (2x-3)\vec{i} - 2y\vec{j} + \cos z\vec{k}$

δεν είναι συντηγητικό

Λύση:

$$\frac{dM}{dy} = 0, \frac{dN}{dx} = 0$$

$$\frac{dM}{dz} = 0, \frac{dP}{dx} = 0$$

$$\text{όμως } \frac{dN}{dz} = -1 \neq \frac{dP}{dy} = 0$$

Πράγματι αυτόμα και αν θεωρήσουμε ότι η f υπάρχει : $\frac{df}{dx} = M \Rightarrow \frac{df}{dx} = 2x-3 \Rightarrow f = x^2 - 3x + g(y, z)$

$$\frac{df}{dy} = N = -2 \Rightarrow \frac{dg}{dy} = -2 \Rightarrow g = -yz + h(z)$$

$$\frac{df}{dz} = P = \cos z \Rightarrow -y + h' = \cos z \Rightarrow -y = \cos z \cdot h' \quad \underline{\text{αδύνατο}}$$